

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-267/23
09.05.2023. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Злате Несторовић, председника већа, Милене Петровић и Мирјане Војиновић, чланова већа, са записничарем Весном Митревском, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, адвоката Душана Сакића из Краљева, изјављеној против пресуде Основног суда у Краљеву 48К.513/22 од 22.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 09.05.2023. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, и пресуда Основног суда у Краљеву 48К.513/22 од 22.02.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву 48К.513/22 од 22.02.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 2 у вези става 1 Кривичног законика (КЗ), и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју се урачунава време проведено на задржавању почев од 19.09.2017. године од 16,15 часова, као дана лишења слободе, па до 20.09.2017. године, коју казну ће издржавати у просторијама у којима станује, са применом мере електронског надзора, које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени самовољно напусти просторије у којима станује једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, и то суду на име паушала износ од 5.000,00 динара и износ од 59.298,00 динара на име осталих трошкова насталих пред судом, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног, адвокат Душан Сакић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и неправилне одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи

побијану пресуду и одбије оптужбу према окривљеном, јер је за исто дело већ правноснажно осуђен.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу је поднеском Ктж-291/23 од 26.04.2023. године предложио да Апелациони суд у Крагујевцу одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Сакића и првостепену пресуду потврди.

Апелациони суд у Крагујевцу одржао је седницу већа у складу са одредбом члана 511 Законика о кривичном поступку (ЗКП), у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног адвоката Душана Сакића, на којој је размотрио списе предмета и првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и предлога Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, нашао:

Жалба је неоснована.

Бранилац окривљеног у жалби побија првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 1 ЗКП, наводећи да је ствар већ правноснажно пресуђена, па с тим у вези указује да је за исти догађај пресудом Прекршајног суда у Краљеву 4ПР 4732/17 од 26.07.2019. године (правноснажна од 19.08.2019. године) окривљени оглашен одговорним да је учинио прекршај из члана 22 став 1 Закона о јавном реду и миру и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара.

По оцени Апелационог суда, иако је у оба поступка реч о истом окривљеном и о животном догађају који се одиграо у истом временском и просторном оквиру, чињенични опис прекршаја из члана 22 став 1 Закона о јавном реду и миру, а за који прекршај је окривљени поводом истог догађаја оглашен одговорним је битно различит од чињеничног описа кривичног дела из члана 323 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, за које је у предметном поступку окривљени оглашен кривим. Наиме, наведеним прекршајем за које је окривљени оглашен одговорним, нису обухваћене радње окривљеног да је критичном приликом напао службено лице – полицијског службеника у вршењу службене дужности и у оквиру тога напада му нанео лаку телесну повреду, како је то наведено у изреци побијане пресуде. Дакле, опис прекршаја обухвата само речи вређања службених лица, а које увреде не представљају законска обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика.

Сходно наведеном, по налажењу овог суда, неосновано се у жалби браниоца окривљеног указује да је побијана пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 1 ЗКП, јер се у конкретном случају не ради о пресуђеној ствари и није било основа за доношење пресуде којом се одбија оптужба по том основу.

Жалбом браниоца окривљеног се првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 и 11 и члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, указивањем да је изрека побијане пресуде неразумљива, да су дати разлози неприхватљиви. Указује се да је суд прекорачио оптужбу када је у изреку

пресуде унео и другу повреду у виду крвног подлива јагодичног предела, а која није била обухваћена у оптужби и на тај начин увећао криминалну количину, без навођења било каквих разлога.

По оцени Апелационог суда, насупрот наводима жалбе браниоца окривљеног, побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 и 11 и члана 438 став 2 тачке 2 ЗКП, будући да је изрека првостепене пресуде разумљива, да садржи јасан и потпун опис радњи извршења окривљеног из којег произилазе сва законска обележја предметног кривичног дела за које је оглашен кривим. Такође, побијаном пресудом оптужба није прекорачена, с обзиром да је у оптужном предлогу наведено да је оштећеном нанета лака телесна повреда у виду црвенила око левог ока и зигоматичне регије, док је у изреци побијане пресуде уместо речи „зигоматичне регије“ наведено „левог јагодичног предела“, што не представља прекорачење оптужбе, имајућу у виду да је „зигоматична регија“ други назив (латински) за јагодични предео испод ока на лицу човека, тако да се ради само о другачијој језичкој формулацији повреде. Такође, супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, побијана пресуда садржи довољне, јасне и непротивречене разлоге о свим одлучним чињеницама које су предмет доказивања.

Жалбом браниоца окривљеног пресуда се побија и због погрешно утврђено чињенично стање и с тим у вези повреде кривичног закона, указивањем да је било места примени одредбе члана 323 став 6 у вези става 2 КЗ, јер окривљени ако је и напао полицијске службенике и једном од њих нанео безазлену лаку телесну повреду, с обзиром на утврђено чињеничном стању у побијаној пресуди, био је изазван незаконитим и грубим поступањем полицијских службеника.

По оцени суда, нису испуњени услови да се радње оптуженог квалификују као привилеговани облик кривичног дела из члана 323 став 6 у вези става 2 КЗ, јер је није било доказа да је напад окривљеног на телесни интегритет службеног лица био изазван незаконитим и грубим поступањем ових лица. Поред тога што оштећени и остали сведоци – полицијски службеници негирају била какво незаконито или грубо поступање према окривљеном, овакви наводи окривљеног не произилазе ни из видео записа са ЦД снимка. Наиме, из видео снимка је утврђено да се у просторији за задржавање налазио окривљени са лисицама на рукама, покушавајући да дохвати цигарете на столу, устаје са клупе, прилази полицијском службенику и покушава да га удари главом у главу, сам контакт главама се не види на снимку, а потом полицијски службеници одгуривају окривљеног и постављају га у седећи положај.

Дакле, на основу савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима, првостепени суд је и по оцени овог суда са извесношћу утврдио да је окривљени напао службено лице у вршењу службене дужности, којом прилико му је нанео и лаку телесну повреду, те је правном оценом радњи окривљеног као кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 2 у вези са става 1 КЗ, правилно применио кривични закон, па су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Испитујући првостепену пресуду поводом жалбе браниоца окривљеног у делу одлуке о казни, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно утврдио и оценио околности које утичу на одмеравање казне, па је полазећи од запрећене казне за предметно кривично дело (казна затвора у трајању од шест месеци до пет година у

време извршења кривичног дела) а имајући у виду олакшавајуће околности на страни окривљеног, да је отац двоје малолетне деце, да је салбијег имовног стања, протек од времена извршења дела, као и као и отежавајуће околности у смислу осуђиваности за различита кривична дела, првостепени суд правилно окривљеног осудио на казну затвора у трајању од шест месеци коју ће издржавати у просторијама у којима станује, која је и по оцени овога суда довољна и нужна за остваривање сврхе кажњавања прописане чланом 42 КЗ у оквиру опште сврхе кривичних санкција прописаних чланом 4 став 2 КЗ.

Са изнетих разлога, на основу члана 457 ЗКП, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Весна Митревска, с.р.

Председник већа – судија
Злата Несторовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић